

finde Sted, at det er foreslaaet, at disse Ord skulle udgaae; thi det forekommer mig, at det vil være i høi Grad vanskeligt at kunne bevise — det kan vist ikke stee, uden at den Vedkommende selv ligefrem tilstaaer det —, at der for hans Bevidsthed i Farens Dieblig har været andre Midler at vælge end det, han har valgt. Derfor troer jeg, det vil være hensigtsmæssigt at følge Forslaget om, at disse Ord udgaae.

C. Rimestad: Da ikke nogen Anden end den ærede Forslagsstiller selv endnu har udtalt sig angaaende Forslaget under Nr. 27, som jo, saavidt jeg har hørt, ikke er taget tilbage, og da jeg frygter for, at det muligt skulde blive ublagt som en stiltiende Indbrømmelse af Forslagets Rigtighed, vil jeg dog tillade mig at sige et Par Ord derom, idet jeg ikke kan tilraade at gaae ind derpaa. Det gaaer jo ud paa, at, naar Personer under 18 Aar dømmes til Fængsel eller offentligt Arbejde, hensesættes de i særlige for dem indrettede Anstalter, og, indtil saadanne komme istand, holdes de, naar de indsættes i de almindelige Straffeanstalter, affondrede fra de øvrige Fanger. Jeg seer nu for det Første ikke, om det er det ærede Medlems Mening, at haade de, der dømmes til Fængsel, og de, der dømmes til offentligt Arbejde, skulle indsættes i samme Straffeanstalt. I saa Fald forekommer det mig, at der mod Forslaget kan gøres den grundede Indvending, at det er meget ubilligt og urigtigt mod dem, der kun dømmes til Fængsel, at sætte dem ind i en Anstalt med dem, der ere dømt til Strafarbejde. Men skal det ikke være Meningen, saa bortfalder ganske vist denne Indvending, men der bliver da efter min Mening den afgjørende Indvending tilbage, at Forslaget maa ansees for fuldstændig overflødig. Forsaavidt nemlig de Paagjældende dømmes til Fængsel, vil det jo allerede nu være Tilfældet, at de sidde for sig selv, og der vil jo upaatvivlelig fra Fængselsbestyrelsens Side ad administrativt Vei kunne blive draget Omfarg for, at der gives dem passende Bestæftigelse, forsaavidt de ville underkaste sig den, — thi tvungne dertil ere de jo ikke. — Men forsaavidt de indsættes til offentligt Straf-

arbejde, ville de vel altid blive behandlede efter Føleryngssystemet, og det vil altsaa blive opfyldt, hvad der fordrer, at de skulle affondres fra de øvrige Fanger, ligesom der ogsaa vil blive draget Omfarg for, at saadanne unge Forbrydere bestæftiges paa en saadan Maade, som fremmer deres Forbedring. At grunde særlige Anstalter til saadanne Personer, forekommer mig urigtigt. Jeg har opkastet for mig selv det Spørgsmaal, hvor mange der vel kunde være Tale om, og jeg har seet af den sidste Beretning om Straffeanstalternes Virksomhed, at der den 31te Marts 1863 af Fanger under 20 Aar — ikke 18 Aar — i Alt kun var $3\frac{1}{2}$ pCt. i Straffeanstalterne af disses samlede Befolkning; hvor mange der var under 18 Aar, foreligger der ikke særskilt Oplysning om, saavidt jeg har kunnet see, men rimeligvis har det knap været Halvdelen af dem, men selv, om det nu var $\frac{2}{5}$, der vare under 18 Aar, bliver det kun omtent 2 pCt. af hele Straffeanstalternes Befolkning, der er under 18 Aar, og Antallet vil ikke have kunnet overskride 30. At der skulde grundes særegne Anstalter for et saadant Antal, forekommer mig dog er en meget overdreven Fordring, og jeg troer, at man fuldkomment kan slaae sig til Ro ved den nuværende Ordning, idet Cellesystemet frembyder al Mulighed for at tage Hensyn til disse Forbrydere. Jeg kan derfor ikke tilraade at gaae ind paa Forslaget under Nr. 27. — Med Hensyn til de øvrige Forslag kan jeg ganske henholde mig til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein), og navnlig ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om § 39. Jeg troer, at de Indvendinger, der ere fremkomne, navnlig fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), heroe paa en aabenbar Misforstaaelse. Det ærede Medlem troer, at det er Hensigten med denne Bestemmelse: at haandhæve — som han udtrykte sig — Druktenstab som Middelet til at frigjøre sig for Straffen. Det er aldeles ikke Tilfældet. Som det af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) klart er blevet udviklet, er der ikke mindste Spørgsmaal om, at Den, der har beruset sig i den Hensigt at begaae en Forbrydelse i den berusede Tilstand, ikke